

8 Ιουλίου 2014

Αριθμ. Πρωτ.: 181214/35633/2014

Ειδ. Επιστήμονας : Π. Κοντογεωργοπούλου

e-mail: kontogeorgopoulou@synigoros.gr

☎ 2131306742

Υπουργείο Παιδείας & Θρησκευμάτων
Γενική Γραμματεία Διά Βίου Μάθησης
Α. Παπανδρέου 37
151 80 Μαρούσι

Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων
Γενική Διεύθυνση Κοινωνικών Ασφαλίσεων
Σταδίου 29
101 10 Αθήνα

ΙΚΑ – Διοίκηση
Διεύθυνση Ασφάλισης – Εσόδων
Υπ' όψιν Διευθυντή κ. Παπαχρήστου
Αγ. Κωνσταντίνου 8
102 41 Αθήνα

Θέμα: Υπαγωγή στην ασφάλιση των εκπαιδευτών Σχολείων Δεύτερης Ευκαιρίας (Σ.Δ.Ε.) και των Ινστιτούτων Επαγγελματικής Κατάρτισης (Δ.Ι.Ε.Κ.).

Ο Συνήγορος του Πολίτη παρέλαβε και ερευνά αναφορές που έχουν υποβάλει ωρομίσθιοι εκπαιδευτικοί στα Σχολεία Δεύτερης Ευκαιρίας (Σ.Δ.Ε.) και στα Ινστιτούτα Επαγγελματικής Κατάρτισης (Δ.Ι.Ε.Κ.), σχετικά με την υπαγωγή τους στην ασφάλιση. Όπως γνωρίζετε, ο Συνήγορος του Πολίτη είχε εξετάσει το 2012 συναφή με το ζήτημα αναφορά, υποβληθείσα από την «Κίνηση Εκπαιδευτών Δημοσίων Ι.Ε.Κ.» και σας είχε αποστείλει το υπ' αρ. 153486/32792/2012 έγγραφό του. Επί του εγγράφου αυτού λάβαμε το υπ' αρ. Φ.11221/3355/219/09.08.2013 απαντητικό έγγραφο της Γ.Γ.Κ.Α.

Τόσο με την προαναφερθείσα αναφορά της «Κίνησης Εκπαιδευτών Δημοσίων Ι.Ε.Κ.», όσο και με τις πρόσφατες αναφορές που έχουν υποβάλει εκπαιδευτές των Δ.Ι.Ε.Κ. και των Σ.Δ.Ε., τίθεται το ζήτημα του χαρακτηρισμού των συμβάσεων των εργαζομένων αυτών, ως συμβάσεων έργου ή ως συμβάσεων εξαρτημένης εργασίας, καθώς και το άμεσα συνδεδεμένο ζήτημα της υπαγωγής των εργαζομένων αυτών στην ασφάλιση του ΟΑΕΕ ή του ΙΚΑ. Μετά δε την αποστολή του προαναφερθέντος εγγράφου μας, επί της αναφοράς της «Κίνησης Εκπαιδευτών Δημοσίων Ι.Ε.Κ.», μεσολάβησε η ψήφιση και δημοσίευση του ν. 4186/2013 (ΦΕΚ 193 Α/17-9-2013), «Αναδιάρθρωση της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και λοιπές διατάξεις».

Όπως είναι γνωστό, ο νόμος αυτός περιλαμβάνει, στο άρθρο 31, διάταξη με την οποία ρυθμίζεται το ζήτημα της υπαγωγής στην ασφάλιση των απασχολούμενων σε Ι.Ε.Κ., Κ.Ε.Κ., Εργαστήρια Ελευθέρων Σπουδών, Κέντρα Δια Βίου Μάθησης και Κολλέγια. Σύμφωνα με το

άρθρο αυτό, «οι παρέχοντες εκπαιδευτικό έργο κατά κύριο επάγγελμα σε αναγνωρισμένα Ινστιτούτα Επαγγελματικής Κατάρτισης (Ι.Ε.Κ.), Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης (Κ.Ε.Κ.), Εργαστήρια Ελευθέρων Σπουδών, Κέντρα Δια Βίου Μάθησης Επιπέδου 1 και 2 και Κολλέγια εφοδιασμένα με άδεια λειτουργίας εκδοθείσα από τον αρμόδιο φορέα του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, υπάγονται στην ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2 του α.ν. 1846/1951. Εξαιρούνται από την ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ όσα από τα ανωτέρω πρόσωπα υπάγονται λόγω ιδιότητας στην κύρια ασφάλιση άλλου φορέα και όσοι παρέχουν την εργασία τους αυτή ως συγκύριο επάγγελμα, μη εφαρμοζομένων στην περίπτωση αυτή των διατάξεων του άρθρου 5 του α.ν. 1846/1951 και του άρθρου 39 του ν. 2084/1992. Για τους απασχολούμενους του τελευταίου εδαφίου, καταβάλλεται εισφορά 10% επί των μικτών αποδοχών τους υπέρ του Ασφαλιστικού Κεφαλαίου Αλληλεγγύης Γενεών (ΑΚΑΓΕ) σύμφωνα με τα οριζόμενα στα άρθρα 149 και 150 του ν. 3655/2008, η οποία βαρύνει ισόποσα τους υπόχρεους εργοδότες και τους απασχολούμενους. Η ανωτέρω εισφορά καταβάλλεται ταυτόχρονα με τις τρέχουσες εισφορές κάθε μισθολογικής περιόδου εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών. Σε περίπτωση καθυστέρησης καταβολής επιβαρύνεται με τα προβλεπόμενα πρόσθετα τέλη και αναζητείται κατά τα ισχύοντα για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές υπέρ ΙΚΑ-ΕΤΑΜ».

Στην αιτιολογική έκθεση του άρθρου 31 του ν. 4186/2013, αφού αναφέρονται οι διατάξεις των άρθρων 39 και 43 του ν. 2084/1992, σχετικά με την επιλογή ασφαλιστικού φορέα επί παράλληλης ασφάλισης και το άρθρο 5 του α.ν. 1846/1951 περί υποχρέωσης για παράλληλη ασφάλιση στο ΙΚΑ των προσώπων που ασφαλιζονται σε άλλο Ταμείο κύριας ασφάλισης με την ιδιότητα του μισθωτού, η προτεινόμενη (και εν τέλει ψηφισθείσα) διάταξη αιτιολογείται ως εξής:

«Το ισχύον καθεστώς δημιούργησε προβλήματα υπαγωγής για τους απασχολούμενους που παρέχουν εκπαιδευτικό έργο σε Ινστιτούτα και Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης, σε Εργαστήρια Ελευθέρων Σπουδών, σε Κέντρα Δια Βίου Μάθησης και σε Κολλέγια, οι οποίοι ήταν ήδη ασφαλισμένοι σε άλλο φορέα είτε λόγω ιδιότητας είτε λόγω κύριας απασχόλησης. [...] Για τους λόγους αυτούς προτείνεται για τα ανωτέρω πρόσωπα η προσθήκη της ακόλουθης διάταξης προκειμένου να λυθούν τα προβλήματα υπαγωγής που ανέκυψαν. Προτείνεται δηλαδή, η ασφάλιση των παρεχόντων εκπαιδευτικό έργο σε Κ.Ε.Κ. σε Ι.Ε.Κ., σε Εργαστήρια Ελευθέρων Σπουδών, σε Κέντρα Δια Βίου Μάθησης και σε Κολλέγια να υπάγεται στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ εφόσον αυτή η απασχόληση αποτελεί το κύριο επάγγελμα του μισθωτού, ενώ σε διαφορετική περίπτωση όπου ο απασχολούμενος ως εκπαιδευτικός καλύπτεται από άλλο φορέα να εξαιρείται από την ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ».

Από τη λύση που προκρίθηκε και από την αιτιολογική έκθεση της διάταξης, προκύπτουν, κατά την άποψή μας, δύο στοιχεία. Πρώτον, ο νομοθέτης αναγνωρίζει ότι η εργασιακή σχέση μεταξύ των εκπαιδευτών, αφενός, και των Ι.Ε.Κ., Κ.Ε.Κ., Ε.Ε.Ε. και Κ.Δ.Β.Μ., αφετέρου, παρουσιάζει χαρακτηριστικά που όχι μόνο δικαιολογούν, αλλά και υπαγορεύουν την εξομοίωσή της, τουλάχιστον από πλευράς κοινωνικοασφαλιστικού δικαίου, με σχέση εξαρτημένης εργασίας, καίτοι εν προκειμένω το κρίσιμο δεν είναι ο χαρακτηρισμός της σχέσης εργασίας, αλλά η κοινωνικοασφαλιστική υπαγωγή αυτής της κατηγορίας εργαζομένων. Δεύτερον, από την διάταξη του άρθρου 31 δεν προκύπτει διάκριση μεταξύ εκπαιδευτών που απασχολούνται στα δημόσια Ι.Ε.Κ. και εκπαιδευτών που απασχολούνται σε ιδιωτικά Ι.Ε.Κ., ως προς την υπαγωγή τους στην ασφάλιση του ΙΚΑ, υπό τους όρους που ορίζει η διάταξη αυτή.

Την ερμηνεία αυτή των σχετικών διατάξεων φαίνεται να έχει δεχθεί και το Υπουργείο Παιδείας & Θρησκευμάτων. Σε απάντηση ερώτησης του βουλευτή κ. Γ. Καρασμάνη με αριθμό 7688/11.4.2014, σχετικά με την υποβολή των Α.Π.Δ. από το Ι.ΝΕ.ΔΙ.ΒΙ.Μ για τους απασχολούμενους σε δημόσια Ι.Ε.Κ. εκπαιδευτές, το τμήμα κοινοβουλευτικού ελέγχου του Υπουργείου Παιδείας & Θρησκευμάτων απάντησε, με το υπ' αρ. 83649/ΙΗ ΕΞ/28.05.2014

έγγραφό του, και σε συνέχεια σχετικής έγγραφης ενημέρωσης από το Ι.ΝΕ.ΔΙ.ΒΙ.Μ (604/23/23780/29.4.2014), ότι έχουν υποβληθεί οι Α.Π.Δ. και δεν υπάρχει εκκρεμότητα.

Κατόπιν τούτων, όσον αφορά το ζήτημα της υπαγωγής στην ασφάλιση των εκπαιδευτών δημόσιων Ι.Ε.Κ. κ.λπ., σύμφωνα με το άρθρο 31 του ν. 4186/2013, θεωρούμε εξαιρετικά χρήσιμο, αν όχι απαραίτητο, να διευκρινισθεί πλήρως το θέμα, τόσο στις αρμόδιες υπηρεσίες, όσο και στους εκπαιδευτές.

Οι λόγοι που οδήγησαν στην υιοθέτηση της λύσης που αποτυπώνεται στο άρθρο 31 του ν. 4186/2013 και η οποία είναι εφαρμοστέα και στους εκπαιδευτές δημοσίων Ι.Ε.Κ., θεωρούμε ότι ισχύουν και για τους ωρομίσθιους καθηγητές των Σ.Δ.Ε., οι οποίες θα έπρεπε να τυγχάνουν της ίδιας αντιμετώπισης.

Ας σημειωθεί εισαγωγικά ότι η υπαγωγή των εργαζομένων που παρέχουν εκπαιδευτικό έργο με σύμβαση έργου στην ασφάλιση του ΙΚΑ ανταποκρίνεται στις πραγματικές συνθήκες παροχής της εργασίας τους, οι οποίες είναι συνθήκες εξάρτησης. Πράγματι, τα χαρακτηριστικά της απασχόλησης των εκπαιδευτών προσιδιάζουν κατ' εξοχήν στην εξαρτημένη εργασία: «σύμβαση εξαρτημένης εργασίας υπάρχει όταν ο εργαζόμενος παρέχει την εργασία του, που είναι το αντικείμενο της συμβάσεως, ευρισκόμενος υπό την εξάρτηση του εργοδότη του και υποκείμενος στο διευθυντικό του δικαίωμα, εκδηλούμενα με τον έλεγχο και την εποπτεία του τελευταίου ως προς τον τρόπο, το χρόνο και τον τόπο παροχής εργασίας και την εν γένει επιμελή παροχή της βάσει των αναγκαίων εντολών και οδηγιών οι οποίες είναι δεσμευτικές για το μισθωτό που είναι υποχρεωμένος να συμμορφώνεται προς αυτές» (Α.Π. 43/97, ειδικά για εκπαιδευτικούς). Σύμφωνα με το άρθρο 5 του ν. 2525/1997, με τον οποίο ιδρύθηκαν τα Σ.Δ.Ε., οι ωρομίσθιοι καθηγητές στα Σ.Δ.Ε., όπως και οι συνάδελφοί τους μόνιμοι, μετατασσόμενοι, αποσπασμένοι και αναπληρωτές εκπαιδευτικοί Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης (βλ. άρθρο 27 παρ. 14 του ν. 4186/2013), εφαρμόζουν «*ειδικά προγράμματα ταχύρρυθμης δημοτικής και γυμνασιακής εκπαίδευσης, η έκταση και το περιεχόμενο των οποίων καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων που εκδίδεται ύστερα από εισήγηση του Ι.Δ.ΕΚ.Ε. και γνώμη Παιδαγωγικού Ινστιτούτου*», διδάσκουν σε συγκεκριμένο τόπο που καθορίζεται από τον φορέα απασχόλησης, ύλη η οποία εγκρίνεται από το Υπουργείο Παιδείας, με βάση τις οδηγίες που καθορίζεται επίσης από το Υπουργείο. Επίσης, οι ωρομίσθιοι εκπαιδευτικοί των Σ.Δ.Ε. υπόκεινται στην ίδια πειθαρχική εξουσία με το μόνιμο εκπαιδευτικό προσωπικό της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (άρθρο 1 περ. ι π.δ. 47/2006).

Όσον αφορά ειδικότερα τον τρόπο παροχής της εργασίας, είναι περιττό να υπογραμμισθεί ότι η παροχή εκπαιδευτικού έργου ουδόλως είναι ασυμβίβαστη με την εξαρτημένη εργασία. Όπως ορθά επισημαίνεται, «*οι καθηγητές ενώ διατηρούν την ελευθερία τους ως προς τον τρόπο διδασκαλίας –και δεν θα μπορούσε να ήταν διαφορετικά, λόγω του εκπαιδευτικού/προσωπικού χαρακτήρα των παρεχομένων υπηρεσιών-, ωστόσο η ελευθερία αυτή δεν μπορεί να στηρίξει κατ' αρχήν, μια νομική κρίση περί μη ύπαρξης σύμβασης εξαρτημένης εργασίας, εφόσον παράλληλα συντρέχουν κάποιες άλλες ειδικότερες ενδείξεις που εξειδικεύουν ουσιαστικά το βασικό κριτήριο της εξάρτησης στο επάγγελμά τους: Λ.χ. παρέχουν εξαρτημένη εργασία, όταν υποχρεούνται να τηρούν το πρόγραμμα του [εκπαιδευτικού οργανισμού], να προσέρχονται σε αυτό τις καθορισμένες ώρες και να χρησιμοποιούν τα επιλεγμένα διδακτικά βιβλία [...] Ουσιαστικός είναι ο καθορισμός ενός γενικού προγράμματος, μιας ύλης κατευθυντήριων γραμμών του εκπαιδευτικού έργου [...] Η πρωτοβουλία των καθηγητών κατά την εκτέλεση της εργασίας τους δεν αποκλείει την εξάρτηση, αλλά αντισταθμίζεται από άλλα γνωρίσματα, όπως είναι οι δεσμεύσεις ως προς τον τόπο και χρόνο παροχής» (Α. Στεργίου, *Αυτοαπασχολούμενος και μισθωτός στην κοινωνική ασφάλιση*, Εκδ. Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, 2005, σσ. 177 και 257).*

Στο σημείο αυτό, θεωρούμε χρήσιμο να αναφερθούμε επικουρικά και προς πληρέστερη αποσαφήνιση του ζητήματος, στο σημείο 5.2 του «επικαιροποιημένου οδηγού για τον τρόπο σύναψης συμβάσεων έργου, στο πλαίσιο συγχρηματοδοτούμενων έργων του Ε.Π. «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση», που εξέδωσε η Ειδική Υπηρεσία Διαχείρισης Ε.Π. «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση», σημείο το οποίο αναφέρεται στα ειδικότερα χαρακτηριστικά της εξάρτησης στην περίπτωση των εργαζομένων στο πρόγραμμα: «Ο αντισυμβαλλόμενος θα πρέπει να μην υπόκειται στο διευθυντικό δικαίωμα του εργοδότη, θα πρέπει δηλαδή να εκτελεί το έργο του χωρίς να δεσμεύεται από τις εντολές και οδηγίες του δικαιούχου ως προς τον τόπο, τον χρόνο και τον τρόπο εκτέλεσης του έργου. Θα πρέπει δηλαδή ο εργολάβος να απολαμβάνει *«υπηρεσιακής ανεξαρτησίας»*, η οποία δεν αρκεί να αποτυπώνεται απλώς στη σύμβαση, αλλά θα πρέπει να επιβεβαιώνεται και στην πράξη. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα πρέπει να λαμβάνει διευκρινιστικές κλπ οδηγίες από τον εργοδότη – δικαιούχο, ως προς την εξέλιξη και τα ειδικότερα χαρακτηριστικά του έργου, αυτές όμως δεν θα πρέπει να είναι τέτοιες που να θεμελιώνουν προσωπική εξάρτηση του λήπτη του έργου από τον εργοδότη. *Στο σημείο αυτό θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή. Στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» η πλειονότητα των συμβάσεων μίσθωσης έργου αφορά εκτέλεση έργου ή παροχή υπηρεσίας υψηλής επιστημονικής ή τεχνικής εξειδίκευσης, γεγονός που από μόνο του αμβλύνει την εξάρτηση και περιορίζει την δυνατότητα ελέγχου και παροχής οδηγιών εκ μέρους του δικαιούχου φορέα. Τούτο όμως δεν αρκεί από μόνο του για να αποκλείσει την ύπαρξη προσωπικής εξάρτησης (σύμβασης εξαρτημένης εργασίας). Η «γνησιότητα» της σύμβασης μίσθωσης έργου ως τέτοιας θα πρέπει να συνάγεται και από άλλα στοιχεία, όπως είναι κυρίως η βούληση των μερών για επίτευξη συγκεκριμένου αποτελέσματος (παραδοτέου), αλλά και η ανεξαρτησία του αντισυμβαλλομένου ως προς την επιλογή του τόπου, χρόνου και τρόπου παραγωγής του έργου, η διάθεση δικής του εγκατάστασης ή δικών του μέσων, η δυνατότητα απασχόλησης τρίτων προσώπων κατά την εκτέλεση του έργου κλπ.» (υπογράμμιση δική μας). Κανένα όμως από τα χαρακτηριστικά αυτά της ανεξαρτησίας δεν υφίσταται στην περίπτωση των καθηγητών των Σ.Δ.Ε.*

Περαιτέρω, οι συνέπειες της καταστρατήγησης του συμβατικού τύπου της μίσθωσης έργου, ορθά περιγράφονται στο σημείο 5.6 του ίδιου Οδηγού: «*Η βεβαίωση του ΑΣΕΠ ή η άπρακτη πάροδος της δεκαήμερης προθεσμίας του άρθρου 6 § 5 εδ. β ν. 2527/1997 δεν δεσμεύει τα δικαστήρια, τα οποία δικαιούνται και υποχρεούνται να προβούν στον ορθό νομικό χαρακτηρισμό της σύμβασης. Για τον λόγο αυτό οι δικαιούχοι φορείς θα πρέπει να γνωρίζουν ότι η τυχόν χορήγηση της σχετικής ρητής ή τεκμαιρόμενης βεβαίωσης από το ΑΣΕΠ δεν αποτελεί πανάκεια για την κάλυψη καταστρατηγήσεων και δη για την παράνομη σύναψη «μη γνησίων» συμβάσεων μίσθωσης έργου που υποκρύπτουν συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας».* Και βεβαίως ο ορθός νομικός χαρακτηρισμός της έννομης σχέσης ανήκει εν τέλει στα αρμόδια δικαστήρια, τούτο όμως δεν σημαίνει ότι η διοίκηση επιτρέπεται να αδιαφορεί για την καταστρατήγηση ή και να επιβάλλει, μέσω των προκηρύξεων (οι οποίες αποτελούν κανονιστικές πράξεις της), την προσφυγή σε συμβατικές μορφές που δεν αντιστοιχούν στους πραγματικούς όρους παροχής της εργασίας. Ακόμη λιγότερο, δεν επιτρέπεται να εξαρτάται η εφαρμογή του νόμου (εν προκειμένω των κανόνων που διέπουν τον χαρακτηρισμό των συμβάσεων) από την εξώθηση των εργαζομένων να προσφύγουν στα αρμόδια δικαστήρια, προκειμένου να αποδοθεί ο ορθός νομικός χαρακτηρισμός στην σύμβαση που τους συνδέει με τον εργοδότη, επιδιδόμενοι σε κοστοβόρους δικαστικούς αγώνες και διογκώνοντας τις εκκρεμείς διαφορές στα ελληνικά δικαστήρια.

Εν πάση περιπτώσει, πέραν του ορθού νομικού χαρακτηρισμού της σύμβασης με βάση τα κριτήρια του εργατικού δικαίου, όσον αφορά την υπαγωγή στην ασφάλιση, ο νομοθέτης έχει επανειλημμένα υιοθετήσει την μέθοδο των εξομοιώσεων μιας δραστηριότητας με ασφαλιστέα στο ΙΚΑ εργασία, στις περιπτώσεις που είναι δυσχερής η υπαγωγή της έννομης σχέσης στην παραδοσιακή έννοια της εξάρτησης. Η εξομοίωση της έννομης σχέσης

με σχέση μισθωτής εργασίας ανταποκρίνεται στην πλαστικότητα του καθεστώτος απασχόλησης πολλών κατηγοριών εργαζομένων (Βλ. Α. Στεργίου, όπ.π., σ. 350 επ). Όσον αφορά ειδικότερα τους εργαζομένους με σύμβαση μίσθωσης έργου, η νομοθετική εξομοίωση εγκαινιάσθηκε με τη διάταξη του άρθρου 4 του ν. 1305/82 και συνεχίσθηκε, μέχρι και πρόσφατα, με τελευταία διεύρυνση αυτήν που προέκυψε από την διάταξη του άρθρου 1 του ν. 4075/2012. Με όλες αυτές τις διατάξεις διευρύνθηκε η έννοια της εξάρτησης και υπήχθησαν στην ασφάλιση του ΙΚΑ και, πρόσφατα και του ΟΑΕΔ, όλες οι περιπτώσεις παροχής εργασίας που, κάτω από τον νομικό μανδύα της σύμβασης έργου, προσομοιάζουν με εξαρτημένη εργασία. Με τις διατάξεις αυτές, «παρακάμπτεται το ζήτημα της συγκάλυψης ή μη της σχέσης εργασίας: αντί να εξαντλείται ο δικαστής σε μια επίπονη προσπάθεια αποκάλυψης του πραγματικού χαρακτηρισμού μιας σύμβασης έργου, ο νομοθέτης την υπάγει στην ασφάλιση του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ – εφόσον βέβαια συντρέχουν σωρευτικά οι προβλεπόμενες προϋποθέσεις» (Α. Στεργίου, όπ.π., σσ. 368-9). Η προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 31 του ν. 4186/2013 αποτελεί στο πεδίο που απασχολεί το παρόν έγγραφο, μία περίπτωση νομοθετικής εξομοίωσης: ως προς την υπαγωγή στην ασφάλιση των εκπαιδευτών Ι.Ε.Κ., ο νομοθέτης δεν επικεντρώνεται στον νομικό χαρακτηρισμό των συμβάσεων, αλλά υπάγει στην ασφάλιση του ΙΚΑ ολόκληρη την κατηγορία αυτή εργαζομένων, που κατά κανόνα, απασχολούνται υπό συνθήκες μισθωτής εργασίας.

Ενόψει των παραπάνω, η υπαγωγή των καθηγητών των Σ.Δ.Ε. στην ασφάλιση του ΙΚΑ υπό τους όρους του άρθρου 31 του ν. 4186/2013, υπαγορεύεται από τους ίδιους λόγους που αιτιολόγησαν και την υπαγωγή των εκπαιδευτών των Ι.Ε.Κ. και ανταποκρίνεται στην αρχή της ίσης μεταχείρισης ουσιωδώς ομοίων περιπτώσεων, η οποία δεσμεύει και τον νομοθέτη.

*

* *

Συνοψίζοντας τις παραπάνω επισημάνσεις και προτάσεις:

- Ο Συνήγορος του Πολίτη θεωρεί αναγκαία την πλήρη αποσαφήνιση του ζητήματος της υπαγωγής στην ασφάλιση του ΙΚΑ των εκπαιδευτών δημόσιων Ι.Ε.Κ. κ.λπ., σύμφωνα με το άρθρο 31 του ν. 4186/2013.
- Η υπαγωγή των καθηγητών των Σ.Δ.Ε. στην ασφάλιση του ΙΚΑ υπό τους όρους του άρθρου 31 του ν. 4186/2013, υπαγορεύεται από τους ίδιους λόγους που αιτιολόγησαν και την υπαγωγή των εκπαιδευτών των Ι.Ε.Κ. και ανταποκρίνεται στην αρχή της ίσης μεταχείρισης ουσιωδώς ομοίων περιπτώσεων, η οποία δεσμεύει και τον νομοθέτη. Για τον λόγο αυτό, θα πρέπει να αναληφθεί πρωτοβουλία, ώστε να προστεθούν και οι παρέχοντες εκπαιδευτικό έργο με σύμβαση έργου στα Σ.Δ.Ε. στο πεδίο εφαρμογής της διάταξης αυτής.

Εν αναμονή της απάντησής σας, ευχαριστούμε για τη συνεργασία σας και παραμένουμε στη διάθεσή σας για κάθε διευκρίνιση ή πληροφορία.

Με εκτίμηση

Χρήστος Α. Ιωάννου
Βοηθός Συνήγορος του Πολίτη

Κοινοποίηση

Ίδρυμα Νεολαίας & Δια Βίου Μάθησης
Αχαρνών 417 & Κοκκινάκη
111 43 Αθήνα

Ενδιαφερόμενους